

แนวทางการฟื้นฟูผู้พิการให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)*

The Guidelines for the Rehabilitation of the Disabled Persons for Effective Work Performance for the Industrial Sectors in Eastern Economic Corridor

¹วราณนธ์ ปฐมโรจนฤทธิ์ และ ศุภสิทธิ์ เลิศบัวสิน

¹Waranon Pathomrodjanarit and Suppasit Lersbausin

สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Graduate School of Commerce Burapha University, Thailand.

¹Corresponding Author E-mail: auyandoat@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางในการฟื้นฟูที่เหมาะสมกับผู้พิการเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างที่แน่นอนกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำนวน 19 คน ได้แก่ หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการที่มีประสิทธิภาพ แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ การพัฒนาการบริการทางสาธารณสุข และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการอย่างยั่งยืน จำนวน 9 คน และผู้บริหารภาคเอกชน และผู้ประกอบการที่จะต้องรับผู้พิการเข้าทำงาน จำนวน 10 คน เพื่อศึกษาถึงแผนการจัดการกับคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืนของผู้พิการทั้งในด้านการออกแบบการทำงาน สภาพทางสังคม สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และสิ่งแวดล้อม เพื่อบริการผู้พิการที่ผ่านการฟื้นฟูสมรรถภาพให้สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า แนวทางในการฟื้นฟูผู้พิการให้สามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพสำหรับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สามารถสรุปได้ 9 แนวทาง ประกอบด้วย 1) ด้านสิทธิและหน้าที่ โดยการสร้างความตระหนักรู้สิทธิ และหน้าที่แก่คนพิการ ครอบครัว ชุมชน และสังคม สถานประกอบการ ตลอดจนบุคลากรของทั้งภาครัฐ และเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับคนพิการ 2) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการ โดยการส่งเสริมความตระหนักรู้ การให้การศึกษา รวมถึงเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเรื่องคนพิการ ความรู้เรื่อง ความสามารถในการพัฒนาศักยภาพของคนพิการ 3) ด้านการพัฒนาศักยภาพผู้พิการ โดยการส่งเสริมสุขภาวะ พัฒนาศักยภาพ สนับสนุนการจัดกิจกรรมทางด้านกีฬา อาชีพ และระบบสวัสดิการทางสังคม 4) ด้านกิจกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการ โดยการฟื้นฟูสมรรถภาพ หู ตา สติปัญญา เบาหวานและภาวะซึมเศร้า 5) ด้านการบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยการสนับสนุนการบริหารจัดการเพื่อ

*Received February 13, 2021; Revised May 12, 2021; Accepted June 6, 2021

การพัฒนางานด้านคนพิการ ทั้งด้านการพัฒนาบุคลากร ครอบครัว และผู้ปกครองคนพิการอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน 6) ด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรด้านผู้พิการ โดยการส่งเสริมความเข้มแข็งองค์กรของคนพิการและองค์กรผู้ปกครองคนพิการ ในการมีส่วนร่วมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ 7) ด้านการมีส่วนร่วมของผู้พิการ ครอบครัว และชุมชน โดยการส่งเสริมคนพิการและครอบครัวมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจทั้งในระดับนโยบาย แผนงาน โครงการ กฎหมาย ตลอดจนการรับบริการ ที่มีผลกระทบต่อนักพิการ 8) ด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร บริการ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี โดยการสนับสนุนการจัดสิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการทุกประเภท และ 9) ด้านการวิจัยและพัฒนาโดยการส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การประเมินผลโครงการ และการดำเนินงานเกี่ยวกับคนพิการ

คำสำคัญ: การฟื้นฟู; การพัฒนาคุณภาพชีวิต; ผู้พิการ; เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

Abstract

The research article aimed at investigating the guidelines for the rehabilitation of the disabled persons for effective work performance for the industrial sectors in Eastern Economic Corridor. The study used a qualitative research method, with data collected through structured in-depth interviews with two sample groups of 19 persons; first group consisted of 9 persons including government agencies involved in effective rehabilitation of disabled persons, national development plans for persons with disabilities, the development of public health services, and the sustainable development of the quality of life of persons with disabilities; and second group comprised of 10 persons, including private sector executives and entrepreneurs who hired disabled persons. Both groups were questioned about the management plan for the disabled persons' sustainable quality of life in terms of work design, social conditions, facilities, and environment in order to accommodate disabled persons who have completed rehabilitation to work properly and effectively. The researcher used content analysis with the obtained data in order to respond to the research objectives.

From the study, it is discovered that the guidelines for the rehabilitation of the disabled persons for effective work performance for the industrial sectors in Eastern Economic Corridor can be summarized into four which are: 1) On rights and duties through developing knowledge of the rights and duties of the disabled, as well as the family, community, society, enterprises, and personnel from both the public and private sectors who work with persons with disabilities; 2) On the development of the quality of life of the disabled persons by raising awareness, providing education, and sharing information about the disabled and their potential development; 3) On the potential development of the

disabled through well-being promotion and the organization of activities in sport, occupation, and the social welfare system; 4) On rehabilitation activities for persons with disabilities such as hearing and seeing performance, intelligence, diabetes, and depression; 5) On integrated management by developing work performance related to disabled persons in terms of the development of personnel, family, and parents of the disabled in a sufficient and effective manner based on the standard; 6) On strengthening the involvement of organizations for disabled persons and their parents to improve their quality of life; 7) On the participation of disabled persons, their families, and the community in decision-making processes at the level of policies, work plans, projects, regulations, and services that affect the disabled; 8) On access to news and information, services, the environment, and technology through supporting in the arrangement of the environment and facilities for persons with all types of disabilities; and 9) On research and development to improve the quality of life of the disabled, project evaluation, and any work operation involving disabled persons.

Keywords: Rehabilitation; Quality of Life Development; Disabled Persons; Eastern Economic Corridor (EEC)

บทนำ

ปัจจุบันจำนวนผู้พิการในประเทศไทยมีมากกว่า 2 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.05 ของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งผู้พิการส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 40 เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมีความพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหวมากที่สุดกว่าร้อยละ 49.42 โดยเป็นผู้พิการที่อยู่ในวัยทำงานอายุระหว่าง 15 - 59 ปี ร้อยละ 41.71 ซึ่งมีผู้พิการในวัยทำงานที่สามารถประกอบอาชีพได้เพียงร้อยละ 31.51 ในขณะที่มีผู้พิการที่สามารถประกอบอาชีพได้ แต่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพกว่าร้อยละ 23.23 หรือกว่า 196,446 คนของจำนวนผู้พิการวัยทำงานทั้งหมด (Digital Government Development Agency, 2021) ซึ่งจากข้อมูลตามที่ได้กล่าวมานี้จะพบว่า มีผู้พิการที่สามารถประกอบอาชีพได้ แต่ยังขาดความพร้อมที่ทำให้ไม่สามารถเริ่มต้นประกอบอาชีพได้จำนวนมาก ซึ่งนอกจากผู้พิการในประเภทอื่น ๆ จะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในทุกปีแล้ว จำนวนผู้พิการที่ไม่พร้อมจะประกอบอาชีพทั้งที่สามารถทำได้ก็มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน ทำให้ผู้พิการส่วนนี้ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือตนเองและสร้างประโยชน์ได้มากพอทั้ง ๆ ที่สามารถที่จะพัฒนาตนเองเพื่อให้เป็นผู้ที่สามารถประกอบอาชีพได้ (Office of the National Economic and Social Development Board (2017) ประกอบกับปัจจุบันก็มีปัญหาด้านความพร้อมของตัวผู้ประกอบการและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พิการ รวมถึงปัญหาด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพตามแนวทางในการฟื้นฟูผู้พิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการแห่งชาติที่ชัดเจนและเหมาะสม ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้

จะส่งผลต่อโครงสร้างทางสังคมและปัญหาในครอบครัวของผู้พิการในมิติต่าง ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในอนาคตอย่างแน่นอน (Phayomyam, 2013)

สำหรับพื้นที่ในภาคตะวันออกของประเทศไทย โดยเฉพาะในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย ชลบุรี ระยองและฉะเชิงเทรา ซึ่งจากผลการสำรวจของพบว่าปัจจุบันในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีผู้พิการทุกประเภทประมาณ 47,339 คน โดยส่วนใหญ่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวกว่า 50,825 คน หรือคิดเป็นกว่าร้อยละ 54 ของผู้พิการทั้งหมด รองลงมาคือความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ร้อยละ 13 ตามมาด้วยทางทางสติปัญญา ร้อยละ 8 แต่ที่น่าสนใจก็คือ มีผู้พิการมากกว่า 1 ประเภท มากถึงร้อยละ 10 นั้นหมายความว่า มีผู้ที่มีความพิการซ้ำซ้อนเพิ่มขึ้นจำนวนมากและจะส่งผลต่อโครงสร้างทางสังคมและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายมากขึ้นด้วยเช่นกัน (National office for promotion and development of the quality of life of disabled persons, 2021)

รัฐบาลจึงได้มีการกำหนดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560-2564 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ดังนี้ “ผู้พิการเข้าถึงสิทธิได้จริง ดำรงชีวิตอิสระในสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน” โดยจุดมุ่งหมายของแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการแห่งชาติ เพื่อให้ผู้พิการของไทยได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมความเป็นอยู่รวมทั้งหลักประกันในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ รวมทั้งการจัดการในด้านการเข้าถึงสิทธิของผู้พิการได้อย่างมีคุณภาพ (Phunpung, 2008) รวมทั้งมีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมอาชีพให้แก่ผู้พิการโดยมีการประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดจ้างหรือจัดสถานที่ให้แก่ผู้พิการ เพื่อให้นายจ้างหรือสถานประกอบการได้ดำเนินการจัดจ้างการให้แก่ผู้พิการตามระเบียบในมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการแห่งชาติ พ.ศ.2550 โดยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ การพัฒนาการบริการทางสาธารณสุข การฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการอย่างยั่งยืน (Department of Empowerment of Persons with Disabilities, 2021)

แต่ในปัจจุบันพบปัญหาด้านความพร้อมของตัวผู้ประกอบการที่มีผู้พิการมาทำงานและการบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พิการ รวมถึงปัญหาในเรื่องของการให้คำปรึกษาและการได้รับการฝึกอาชีพและการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพ (Phayomyam, 2013) ซึ่งจากข้อมูลของ National office for promotion and development of the quality of life of disabled persons (2021) พบว่า มีผู้พิการที่มีโอกาสเข้ารับการฟื้นฟูอย่างถูกวิธีและสามารถทำงานหรือประกอบอาชีพได้ในจำนวนที่น้อยกว่าร้อยละ 50 โดยเฉพาะในพื้นที่เขตอุตสาหกรรมที่มีความต้องการผู้พิการเข้าทำงานในอัตราที่สูงกว่าพื้นที่อื่น ๆ ในขณะเดียวกันก็ยังไม่ปรากฏว่าได้มีการศึกษาถึงแนวทางในการฟื้นฟูผู้พิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการแห่งชาติ รวมทั้งผู้พิการส่วนใหญ่ขาดโอกาสในการฟื้นฟูร่างกายที่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการฟื้นฟูผู้พิการให้สามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพสำหรับภาคอุตสาหกรรม โดยเลือกพื้นที่ในศึกษาเป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 3 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่รัฐบาลได้ให้การสนับสนุนการลงทุนสูงสุดในประเทศไทย จึงเป็นการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้พิการสามารถที่จะเข้าสู่การทำงานในภาคอุตสาหกรรม

ได้มากขึ้น ดังนั้น แนวทางในการฟื้นฟูผู้พิการที่เหมาะสมให้สามารถกลับไปทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะศึกษาให้เห็นถึงวิธีการและผลลัพธ์ที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้พิการและผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่ EEC และพื้นที่อื่น ๆ ของประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางในการฟื้นฟูผู้พิการให้สามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพสำหรับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research methodology) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) จากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีโครงสร้างที่แน่นอน ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพและจริยธรรมของเครื่องมือวิจัยแล้ว โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาในเชิงเอกสาร (Documentary Study) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูล จากเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการ ร่วมกับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการแห่งชาติและการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้พิการเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ ซึ่งผลการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมเหล่านี้แสดงความสัมพันธ์ที่แสดงให้เห็นถึงแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีโครงสร้างที่แน่นอน โดยมีหัวข้อในการสัมภาษณ์ดังนี้

- 1.1 ด้านมาตรการและการดำเนินงานของหน่วยงานในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ
- 1.2 แนวทางการดำเนินงานในด้านการยอมรับทางสังคมของผู้พิการ
- 1.3 แนวทางการดำเนินงานในด้านการบริการทางสาธารณสุข
- 1.4 แนวทางการดำเนินงานในด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้พิการ
- 1.5 แนวทางการดำเนินงานในด้านการประกอบอาชีพของผู้พิการ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาในภาคสนาม (Field Study) ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลเชิงลึกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีโครงสร้างที่แน่นอน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ทำการศึกษาและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ข้อมูลเชิงลึก 2 กลุ่ม โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามความสำคัญของเรื่อง คือ เป็นตัวแทนขององค์กรที่มีบทบาทและความสัมพันธ์เกี่ยวกับการดูแลและขับเคลื่อนนโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ จำนวน 9 คน และหน่วยงานทางภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกที่ต้องรับผู้พิการ จำนวน 10 คน เพื่อหาแนวทางของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการและความต้องการของสถานประกอบการที่จะรับผู้พิการเข้าทำงานในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เพื่อให้สามารถทำงานในสถานประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบริบท (Content analysis) โดยการสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกแยกตามข้อคำถาม เรียงตามวัตถุประสงค์การวิจัย แล้วจึงทำการสรุปผลการสัมภาษณ์เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยการประยุกต์ใช้องค์ความรู้และกระบวนการบริหารจัดการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการในลักษณะของการวิเคราะห์เชิงลึก โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการศึกษาวิจัย

2.3 สรุป จัดทำข้อเสนอแนะและนำเสนอผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ตามประเด็นที่สำคัญ เน้นการนำผลการศึกษาวิจัยมาเผยแพร่ให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของในระดับประเทศได้รับทราบ

ขั้นตอนที่ 3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) การวิจัยครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ประกอบด้วย ตัวแทนขององค์กรที่มีบทบาทและความสัมพันธ์เกี่ยวกับการดูแลและขับเคลื่อนนโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ จำนวน 9 คน และผู้ประกอบการเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกที่ต้องรับผู้พิการ จำนวน 10 คน

ขั้นตอนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้การศึกษาเชิงเอกสารและการศึกษามาศานามเป็นหลัก ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีโครงสร้างที่แน่นอน ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นด้วยตนเอง ตามกรอบที่ได้รับจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีขั้นตอนของการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้แนวทางในการกำหนดกรอบการสร้างเครื่องมือ

4.2 สร้างเครื่องมือวิจัยโดยยึดกรอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ต้องการค้นหาคำตอบ

4.3 นำแนวคำถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อตรวจสอบความครอบคลุม ความเหมาะสมของคำถามและความชัดเจนของภาษา แล้วจึงทำการปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปตรวจสอบคุณภาพและจริยธรรมก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 5 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกตัวแทนขององค์กรที่มีบทบาทและความสัมพันธ์เกี่ยวกับการดูแลและขับเคลื่อนนโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการและหน่วยงานทางภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกที่ต้องรับผู้พิการเข้าทำงาน

ขั้นตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และทำการจัดกลุ่มข้อมูลแล้วนับความถี่ของค่าสำคัญและใช้การวิเคราะห์หาค่าร้อยละของความถี่นั้น ๆ แยกตามข้อคำถาม แล้วจึงทำการสรุปผลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 7 การนำเสนอผลการศึกษาวิจัย การนำเสนอข้อมูลจะอยู่ในลักษณะการพรรณนาความ (Descriptive Presentation) ประกอบการบรรยายเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผลการสัมภาษณ์เชิงลึกตามข้อ

คำถามเพื่อให้เห็นถึงความถี่ของการตอบคำถามที่สามารถจัดกลุ่มและคำนวณค่าน้ำหนักให้เห็นถึงความสอดคล้องกันของแนวคิดของผู้ให้ข้อมูลแต่ละคน เพื่อนำไปสู่การสรุปผลการศึกษาย่างเหมาะสม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงกับทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการในประเทศไทย

ผลการวิจัย

จากการลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างทั้งภาครัฐและเอกชนจำนวน 19 คน ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการสังเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งเป็นแนวทางในการฟื้นฟูผู้พิการที่เหมาะสมให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกได้ 9 แนวทาง ดังนี้

1. ด้านสิทธิและหน้าที่ ผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นว่า ภาครัฐและเอกชนควรมุ่งเน้นการสร้างความตระหนักรู้สิทธิและหน้าที่แก่คนพิการ ครอบครัว ชุมชน และสังคม สถานประกอบการ ตลอดจนบุคลากรของทั้งภาครัฐ และเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับคนพิการ ในขณะเดียวกันก็ควรเร่งรัดปรับปรุง แก้ไข และใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของคนพิการ เพื่อพัฒนาคนพิการให้มีความเสมอภาคกับคนทั่วไป เพื่อส่งเสริมการดำเนินชีวิตอย่างเป็นอิสระและสามารถตัดสินใจดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง รวมถึงการส่งเสริมให้มีปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในสังคม โดยการประกันรายได้ ประกันความมั่นคงทางสังคม ลดหย่อนภาษีเงินให้แก่คนพิการ และผู้เลี้ยงดูคนพิการตามเงื่อนไขที่เหมาะสม รวมถึงจัดสวัสดิการให้ครอบครัวของคนพิการที่ไม่สามารถรับภาระเลี้ยงดูคนพิการได้ และปรับปรุงระบบการจัดเบี้ยยังชีพให้คนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเอง

2. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นว่า ภาครัฐและเอกชนควรมุ่งเน้นการส่งเสริมความตระหนักรู้ การให้การศึกษา รวมถึงเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเรื่องคนพิการ ความรู้เรื่องความสามารถในการพัฒนาตนเองของคนพิการและศักยภาพของคนพิการ เพื่อสร้างเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการและเปิดโอกาสให้คนพิการมีความเสมอภาคกับคนทั่วไป เพื่อป้องกันการกีดกันคนพิการในทุกกรณีที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคนพิการ

3. ด้านการพัฒนาศักยภาพคนพิการ ผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นว่า

3.1 ภาครัฐและเอกชนควรมุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาวะของคนพิการ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ

3.2 ภาครัฐและเอกชนควรส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพคนพิการ โดยการบริหารฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แบบบูรณาการ สหวิชาชีพและการแพทย์ทางเลือก

3.3 ภาครัฐและเอกชนควรจะต้องให้ความสำคัญกับการขจัดความไม่รู้หนังสือของคนพิการ พร้อมกับการพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

3.4 ภาครัฐและเอกชนควรสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางด้านการกีฬา นันทนาการ สำหรับคนพิการ

3.5 ภาครัฐและเอกชนควรมุ่งเน้นการสนับสนุนการฝึกอาชีพและการประกอบอาชีพของคนพิการ ทั้งการประกอบอาชีพอิสระ การทำงานในหน่วยงานเอกชน สถานประกอบการ หน่วยงานภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ

3.6 ภาครัฐจะต้องให้ความสำคัญกับการจัดระบบสวัสดิการสังคมสำหรับคนพิการ เพื่อสร้างหลักประกันพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

3.7 ภาครัฐจะต้องให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนพัฒนาคนพิการแห่งชาติ ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศความต้องการของคนพิการ และผู้ปกครองของคนพิการแต่ละประเภท

3.8 ภาครัฐจะต้องให้ความสำคัญกับการจัดระบบบริการเครื่องช่วยคนพิการ ทั้งด้านอุปกรณ์ สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกรวมทั้งบริการทดลอง ฝึกใช้ ซ่อม เปลี่ยนอะไหล่ใหม่ให้คนพิการอย่างเหมาะสม ทัวถึง และสามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

4. ด้านกิจกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยภาครัฐควรจัดให้มี

4.1 การฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับเด็กชาย ซึ่งมีภาวะหูหนวก ตาบอด โดยการส่งเสริมพัฒนาการฝึกทักษะการเคลื่อนไหวเพื่อให้เด็กรู้จักสิ่งแวดล้อมที่บ้านและชุมชนของเขา และสอนวิธีสื่อสารที่เหมาะสม

4.2 การฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับเด็กหญิงวัยรุ่นที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาอาจรวมถึงการสอนให้ทำกิจกรรมดูแลสุขอนามัยของตนเอง โดยความร่วมมือกับครอบครัวเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมและเปิดโอกาสให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมได้อย่างปลอดภัย

4.3 การฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับชายหนุ่มซึ่งมีภาวะซึมเศร้า โดยการให้คำปรึกษาแบบตัวต่อตัวเพื่อแก้ไขประเด็นสาเหตุของการซึมเศร้า การฝึกเทคนิคผ่อนคลายเพื่อลดความเครียดและความวิตกกังวล และการเข้าร่วมกลุ่มเพื่อเพิ่มปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและสนับสนุนการสร้างเครือข่าย

4.4 การฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับหญิงวัยกลางคนที่ป่วยเป็นโรคหลอดเลือดสมองอาจรวมถึงการออกกำลังกายเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของขา การฝึกเดิน ฝึกด้านทักษะและใส่เสื้อผ้า อาบน้ำและรับประทานอาหารด้วยตัวเอง

4.5 การฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับชายสูงอายุซึ่งมีภาวะเบาหวานและถูกเพิกเฉยถูกลดระดับต่ำกว่าเข้าทั้งสองข้าง อาจรวมถึงการออกกำลังกายเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ การให้กายอุปกรณ์เทียมและ/หรือรถนั่งคนพิการ และฝึกทักษะการเคลื่อนย้ายตัว การเคลื่อนที่และกิจวัตรประจำวัน

5. ด้านการบริหารจัดการแบบบูรณาการ ผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นว่า ภาครัฐและเอกชนจะต้องให้ความสำคัญกับการสนับสนุนการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาทางด้านคนพิการ ทั้งด้านการพัฒนาบุคลากร ครอบครัว และผู้ปกครองคนพิการอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน รวมถึงจัดให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาคนพิการและครอบครัวของคนพิการในทุกด้านอย่างพอเพียงและต่อเนื่อง โดยกำหนดให้มีผู้แทนของคนพิการ ผู้ปกครองของคนพิการ ผู้ปฏิบัติงานด้านคนพิการทั้งภาครัฐ และเอกชน รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารกองทุน

6. ด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการ ผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นว่า ภาครัฐและเอกชนควรมุ่งเน้นการส่งเสริมความเข้มแข็งองค์กรของคนพิการและองค์กรผู้ปกครองคนพิการ ในการมีส่วน

ร่วมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ รวมถึงการสร้างเครือข่ายองค์กรช่วยเหลือตนเองของคนพิการ พร้อมทั้งพัฒนาการดำเนินงานขององค์กร และเครือข่ายด้านคนพิการทั้งภาครัฐ และเอกชนในทุกระดับให้มีความเข้มแข็ง มั่นคง ยั่งยืน

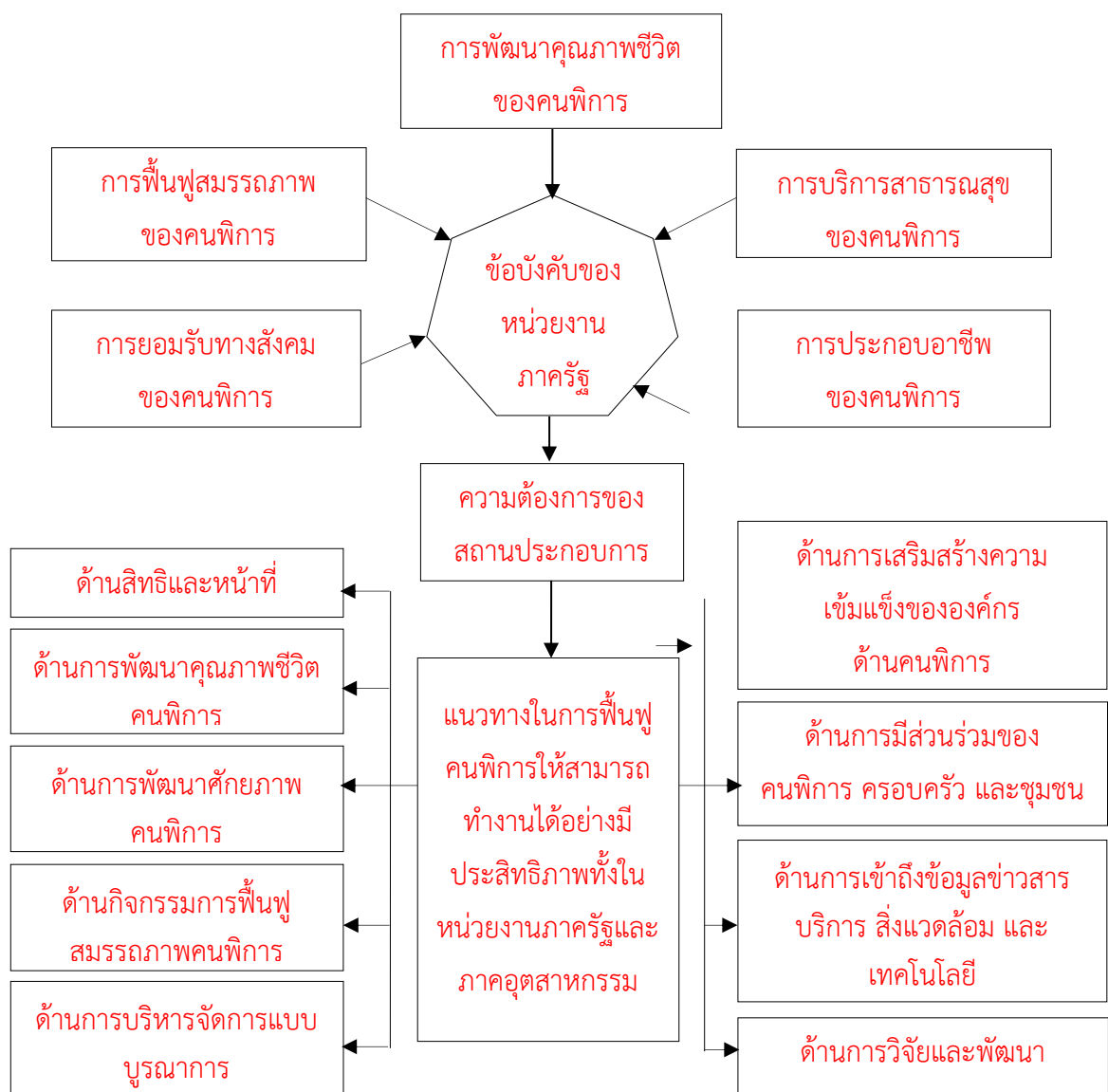
7. ด้านการมีส่วนร่วมของคนพิการ ครอบครัว และชุมชน ผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นว่า ภาครัฐและเอกชนจะต้องให้การส่งเสริมคนพิการและครอบครัวมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจทั้งในระดับนโยบาย แผนงาน โครงการ กฎหมาย ตลอดจนการรับบริการ ที่มีผลกระทบต่อคนพิการ ในขณะเดียวกันก็ต้องมีการส่งเสริมบทบาทของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรด้านคนพิการ องค์กรรัฐ สถาบันทางศาสนา องค์กรภาคธุรกิจเอกชน เป็นกลไกในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

8. ด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร บริการ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี ผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นว่า ภาครัฐและเอกชนจะต้องให้การสนับสนุนการจัดสิ่งแวดลอมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการทุกประเภทสามารถเข้าถึงการคมนาคม อาคารสถานที่ บริการสาธารณะ ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีเกี่ยวกับคนพิการที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพของคนพิการแต่ละประเภท

9. ด้านการวิจัยและพัฒนา ผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นว่า ภาครัฐจะต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การประเมินผลโครงการ และการดำเนินงานเกี่ยวกับคนพิการ รวมถึงการส่งเสริมการนำผลงานวิจัย และพัฒนาไปปฏิบัติ และสร้างผลผลิตอย่างเป็นรูปธรรม

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยที่ได้จะพบว่า หากหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้พิการสามารถนำแนวทางในการฟื้นฟูผู้พิการให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมแล้ว จะช่วยให้สามารถผลิตและส่งเสริมผู้พิการที่มีศักยภาพและความพร้อมจำนวนมากออกสู่ตลาดแรงงานอุตสาหกรรมได้ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาการช่วยเหลือตนเองของผู้พิการลงได้ โดยจากผลการศึกษาที่ได้นี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติทั้งสำหรับหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้พิการ ให้สามารถพัฒนาระบบการดูแลและให้ความช่วยเหลือกับผู้พิการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการฟื้นฟูผู้พิการให้สามารถดูแลตัวเอง รวมถึงสามารถที่จะทำงานในภาคอุตสาหกรรมหรือประกอบอาชีพได้ ซึ่งจากผลการศึกษาที่ได้นี้ ผู้วิจัยสามารถที่สรุปองค์ความรู้ที่ได้เป็นโมเดลแนวทางในการฟื้นฟูผู้พิการให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคอุตสาหกรรมทั้ง 9 ประเด็น ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 โมเดลแนวทางในการฟื้นฟูผู้พิการให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาแนวทางในการฟื้นฟูผู้พิการให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคอุตสาหกรรมทั้ง 9 แนวทาง ผู้วิจัยสามารถที่จะอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ด้านสิทธิและหน้าที่ สอดคล้องกับแนวคิดของ Department of Empowerment of Persons with Disabilities (2021) ที่กล่าวไว้ว่า คนทุกคนล้วนเกิดมาเท่าเทียมกันทางด้านศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ย่อมมีสิทธิที่จะดำรงชีวิตอยู่อย่างมีมาตรฐานตามสมควร เช่นเดียวกับแนวคิดของ UNESCO (2014) ที่กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนย่อมมีสิทธิในการใช้ชีวิตและการปฏิบัติอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยจะต้องตระหนักถึงบทบาท หน้าที่และการยอมรับสิทธิของผู้อื่นตามขอบเขตของกฎหมาย

2. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการ สอดคล้องกับแนวคิดของ Reid (2010) ที่กล่าวว่า รัฐจะต้องให้บริการแก่ผู้พิการและคนปกติทั่วไปในสังคมอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งในเรื่องการแพทย์และการฟื้นฟูสมรรถภาพให้กลับมาสู่ปกติ เช่นเดียวกับแนวคิดของ ESCAP (2010); UNESCO (2014) และ UNDP (2015) ที่กล่าวว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการสามารถวัดได้จากตัวชี้วัดด้านสุขภาพ ครอบครัวยุคใหม่ และความเสมอภาคในสังคม

3. ด้านการพัฒนาศักยภาพผู้พิการ สอดคล้องกับแนวคิดของ Department of Empowerment of Persons with Disabilities (2021) ที่กล่าวว่า การเสริมสร้างความสามารถให้แก่ผู้พิการอาศัยกระบวนการทั้งทางด้านการแพทย์ และกระบวนการทางด้านสังคม เช่นเดียวกับแนวคิดของ World Health Organization (2005) ที่กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพผู้พิการด้วยการจัดบริการฝึกอบรมร่วมกับคนปกติทั่วไปตามความรู้ ความสามารถ และเหมาะสมกับสภาพความพิการของตนเอง

4. ด้านกิจกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการ สอดคล้องกับแนวคิดของ Department of Empowerment of Persons with Disabilities (2021) ที่กล่าวว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้พิการเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี เสมอภาคกับบุคคลทั่วไป ในขณะเดียวกัน Croce (2018) กล่าวว่า ผู้พิการมีความต้องการการฟื้นฟูสมรรถภาพให้กลับมาสู่ปกติ เพื่อให้สามารถจะทำงานและหารายได้ไว้เลี้ยงตนเองและครอบครัว สอดคล้องกับแนวคิดของ Department of Empowerment of Persons with Disabilities (2021) ที่กล่าวว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพจะเป็นสิ่งสำคัญที่จะให้ผู้พิการสามารถที่จะพึ่งตนเองได้ตลอดจนมีการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า

5. ด้านการบริหารจัดการแบบบูรณาการ สอดคล้องกับ Turner (2017) ที่กล่าวว่า การดูแลผู้พิการเกิดจากความพยายามในการบูรณาการความร่วมมือจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เน้นการแก้ไขสภาพความพิการด้วยการแพทย์และการฟื้นฟูสมรรถภาพให้กลับมาสู่ปกติ เช่นเดียวกับแนวคิดของ Department of Empowerment of Persons with Disabilities (2021) ที่กล่าวว่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพผู้พิการควรสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการบูรณาการงานพัฒนาผู้พิการกับงานวิชาชีพ การจัดหาทุนและรายได้จากแหล่งต่าง ๆ สมทบมูลนิธิและกองทุนอยู่เสมอ

6. ด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรด้านผู้พิการ สอดคล้องกับการศึกษาของ World Health Organization (2005) ที่กล่าวว่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพผู้พิการควรให้องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร งบประมาณ บุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อการดำเนินงาน ในขณะที่ การเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรด้านผู้พิการจะเกิดจากการส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมความร่วมมือกับเครือข่ายองค์กรผู้พิการ และการยกระดับการประสานงานระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

7. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้พิการ ครอบครัว และชุมชน สอดคล้องกับการศึกษาของ Department of Empowerment of Persons with Disabilities (2021) ที่กล่าวว่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพผู้พิการควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้พิการได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม ชุมชน และสาธารณะประโยชน์ให้มากขึ้น จัดสถานที่ทำกิจกรรม การส่งเสริมผู้พิการแต่ละวิชาชีพ การผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนกันจัดกิจกรรมสำหรับผู้พิการทั้งศูนย์ฟื้นฟูอาชีพผู้พิการ

8. ด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร บริการ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี สอดคล้องกับการศึกษาของ World Health Organization (2005) ที่กล่าวว่า การพัฒนาบริการทางด้านการฟื้นฟูอาชีพให้แก่ผู้พิการต้องมีความหลากหลาย ยืดหยุ่นและเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริหารจัดการแบบใหม่ เช่นเดียวกับแนวคิดของ Barnes and Oliver (1993) ที่กล่าวว่า การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับผู้พิการ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของผู้พิการได้

9. ด้านการวิจัยและพัฒนา สอดคล้องกับการศึกษาของ World Health Organization (2005) ที่กล่าวว่า การพัฒนาบริการทางด้านการฟื้นฟูอาชีพให้แก่ผู้พิการควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อตอบสนองการพัฒนาอาชีพผู้พิการ และสามารถตอบสนองต่อการแก้ปัญหาของท้องถิ่นได้ เช่นเดียวกับแนวคิดของ Department of Economic and Social Affairs (2019) ที่กล่าวว่า การวิจัยด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการอย่างต่อเนื่องทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ส่งผลดีต่อการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้พิการและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

สรุป

จากผลการศึกษาพบว่า แนวทางในการฟื้นฟูผู้พิการให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกทั้ง 9 แนวทาง มีส่วนเกี่ยวกับทั้งหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้พิการโดยตรง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า หน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบภาคเอกชนจะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้สิทธิและหน้าที่แก่ผู้พิการ ครอบครัว ชุมชนและสังคม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้พิการและผู้ปกครอง โดยการส่งเสริมด้านการศึกษาและความรู้เรื่องการพัฒนาและศักยภาพของตนเอง เพื่อให้เกิดการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แบบบูรณาการ หลังจากนั้นจึงให้การสนับสนุนการฝึกอาชีพและการประกอบอาชีพของผู้พิการ ในขณะเดียวกันก็มีความจำเป็นที่ภาครัฐจะต้องจัดระบบบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับผู้พิการ จัดระบบสวัสดิการสังคมสำหรับผู้พิการ เพื่อสร้างหลักประกันพัฒนาคุณภาพชีวิต ในขณะเดียวกันทั้งภาครัฐและเอกชนจะต้องมีการพัฒนาบุคลากรและผู้ปกครองผู้พิการอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน รวมถึงจัดให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาผู้พิการ เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรและการสร้างเครือข่ายองค์กรช่วยเหลือตนเองของผู้พิการให้มีความเข้มแข็งมั่นคง ยั่งยืน โดยจะต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของทั้งผู้พิการ ครอบครัว และชุมชน โดยการส่งเสริมผู้พิการและครอบครัวมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจทั้งในระดับนโยบาย แผนงาน โครงการ กฎหมาย ตลอดจนการให้บริการที่มีผลกระทบต่อผู้พิการ ในขณะเดียวกันก็ต้องมีการส่งเสริมบทบาทของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรรัฐ องค์กรภาคธุรกิจเอกชน ให้เป็นกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร บริการ สาธารณะ สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพของผู้พิการสำหรับผู้พิการทุกประเภท นอกจากนั้น หน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้

พิจารณาการดำเนินงานที่จะต้องส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการในแต่ละมิติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้
เกิดการผลิตผลงานด้านการวิจัยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับผู้พิการอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาแนวทางในการฟื้นฟูผู้พิการให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งใน
หน่วยงานภาครัฐและภาคอุตสาหกรรม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะการวิจัย

1.1 ด้านเจ้าหน้าที่ดูแลสถานสงเคราะห์ผู้พิการ

1.1.1 ควรพิจารณาเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ประจำสถานสงเคราะห์ผู้พิการทั้งโดยภาครัฐและ
เอกชนให้เพียงพอตามสัดส่วนของผู้พิการ และควรเพิ่มสวัสดิการที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าหน้าที่ที่
ปฏิบัติงานในสถานสงเคราะห์ผู้พิการด้วย

1.1.2 ควรสนับสนุนด้านงบประมาณในการบริหารจัดการอย่างเพียงพอ ซึ่งในปัจจุบันนั้นยังมี
สถานสงเคราะห์ผู้พิการในหลายพื้นที่ยังต้องการความช่วยเหลืออยู่ โดยจะต้องมีการปรับปรุงเรื่องเงิน
สนับสนุนหรืองบประมาณสำหรับสถานสงเคราะห์ผู้พิการมากขึ้น เพื่อให้สถานสงเคราะห์ผู้พิการสามารถให้
ดูแลผู้พิการได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอมากขึ้น

1.2 ด้านการประกอบอาชีพ

1.2.1 ควรมีการสนับสนุนเงินทุนให้แก่ผู้พิการที่จบจากศูนย์ฝึกวิชาชีพ เพื่อให้ผู้พิการได้มี
เงินทุนในการเริ่มต้นประกอบอาชีพอิสระทุกรูปแบบ

1.2.2 ควรส่งเสริมและสนับสนุนการจ้างงานผู้พิการในสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม
ให้มากขึ้น โดยจะต้องมีข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน รวมถึงการตรวจติดตามสถานประกอบการอย่างต่อเนื่อง

1.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ

1.3.1 ควรสนับสนุนการทำกิจกรรม CSR ที่เกี่ยวกับการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้
พิการในสถานสงเคราะห์ตามพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ

1.3.2 ควรมุ่งเน้นการสร้างอารยะสถาปัตยกรรมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานของ
ผู้พิการในสถานประกอบการมากขึ้น เพื่อให้ผู้พิการสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับเพื่อนร่วมงานคนอื่น ๆ ได้
อย่างเท่าเทียมและไม่รู้สึกว่าตนเองเป็นภาระของผู้อื่นเกินไป

1.4 ด้านสังคม

1.4.1 ควรส่งเสริมให้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้พิการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้
ผู้พิการได้มีเวทีได้แสดงความสามารถทั้งทางวิชาการและความรู้ความสามารถที่เกิดจากการปฏิบัติ รวมถึงเพื่อ
การเสริมกำลังใจและการสร้างเสริมสัมพันธภาพต่อผู้พิการด้วยกัน

1.4.2 ควรส่งเสริมด้านการทำกิจกรรมสันทนาการ การกีฬาและการออกกำลังกายที่
เหมาะสมกับผู้พิการอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะผู้พิการด้านการเคลื่อนไหวและควรจัดให้มีกิจกรรมในระหว่าง
ขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 วิจัยควรใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed research methodology) ทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและเก็บแบบสอบถาม ร่วมกับการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ

2.2 ผู้วิจัยควรที่จะศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้พิการในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการของรัฐบาล การปฏิบัติต่อผู้พิการและความต้องการพนักงานผู้พิการของผู้ประกอบการ ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ อุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้พิการ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขและปรับปรุงนโยบายและแนวทางในการปฏิบัติต่อผู้พิการได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากที่สุด รวมไปถึงสามารถที่จะหาแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพผู้พิการให้ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมได้อีกด้วย

References

- Croce, F. (2010). Strategies for Fighting Medicare Fraud. *Health Care Manage*, 37(2), 147-154.
- Department of Empowerment of Persons with Disabilities. (2021). *The Promotion and Development of the Quality of Life of Persons with Disabilities B.E. 2550*. Retrieved January 25, 2021, from http://web1.dep.go.th/sites/default/files/files/law/37_0.pdf
- Digital Government Development Agency. (2021). *Disability Data Statistics with a Disability ID Card by Province Disability Type and Gender*. Retrieved January 28, 2021, from https://data.go.th/dataset/item_b5966a54-0b48-4128-b180-a22d2baed159
- ESCAP. (2010). *Disability at a Glance 2010: a Profile of 36 Countries and Areas in Asia and the Pacific*. Bangkok: United Nation.
- Friedlander, W. A., & Apte, R. Z. (2005). *Introduction to Social Welfare*. New Yoke: Seneca Valley Books & Paper Collectibles.
- National Office for Promotion and Development of the Quality of Life of Disabled Persons. (2021). *Disability Data Statistics with a Disability ID Card*. Retrieved May 18, 2020, from <https://translate.google.co.th/?hl=th&sl=auto&tl=en&text=สถิติข้อมูลคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ&op=translate>
- Office of the National Economic and Social Development Board (2017). *12th National Economic and Social Development Plan 2017-2021*. Bangkok: Office of the National Economic and Social Development Board.
- Phunpung, K. (2008). *IL Independent Living of People*. Nonthaburi: Council for the Independent Living of Persons with Disabilities, Thailand.

- Reid, L. D. (2010). The Role of Perceived Race and Gender in the Evaluation of College Teaching on RateMyProfessors.Com. *Journal of Diversity in Higher Education*, 3(3), 137–152.
- Phayomyam, S. (2013). *Psychology in Community Work*. Bangkok: Bangkok-Comtech Intertrade.
- Turner, M. (2017). *Public Sector Reform and National Development in East and Southeast Asia: Specificity and Commonality in Public Policy in the Asian Century, Concepts, Cases and Futures*. London: Palgrave Macmillan.
- UNDP. (2015). *Human Development Report 2015*. Retrieved May 3, 2020, from https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/22212015_human_development_report.pdf
- UNESCO. (2014). *UNESCO Conference on ICTs and Persons with Disabilities*. New Delhi: United Nation.
- Department of Economic and Social Affairs. (2019). *Disability and Development Report*. New York: United Nations.
- World Health Organization. (2005). *Disability and Rehabilitation WHO Action Plan 2006-2011*. Retrieved May 18, 2020, from http://www.who.int/disabilities/publicationsdar_action_plan_2006to2011pdf